

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/364/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214218196
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214218196.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO 36 234 176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ Gabriela s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trnečín, proti žalovanému: C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, XXX XX J., o zaplatenie 1.544,98 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 8C/336/2014 - 93 zo dňa 28. apríla 2016, vo vyhovujúcej časti priznanej istiny s príslušenstvom a trov konania, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu I. inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalobcovi sa priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie (v poradí druhým) výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.544,98 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšku návrh zamietol a výrokom III. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania titulom iných trov 90,18 eur právnenému zástupcovi žalobcu do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie po citácii § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a), b) a d), § 7 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. c), f) a k), § 11 ods. 1 písm. b), ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 ods. 1, § 53 ods. 3, 4, § 53 ods. 8, § 517 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1 a 2, § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 01.2013 a § 10c nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013 a § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka a vecne tým, že predmetom konania (po zrušení rozsudku (v poradí prvým) súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti) tak zostalo zaplatenie 1.544,98 eur spolu s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 1.544,98 eur od 09.09.2014 do zaplatenia, úrokov z omeškania 187,66 eur. V tomto smere dospel súd na základe vykonaného dokazovania k záveru, že návrh žalobcu je dôvodný len v časti. Žalobca mal v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov. Je to skutočnosť všeobecne známa a vyplýva aj z verejne dostupných údajov v obchodnom registri (O .). Z uvedeného je potom nutné vyvodiť záver, že žalobca bol dodávateľom a zároveň veriteľom podľa zák. ust. § 3 ods. 1/ zák. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy a tiež zák. ust. § 52 ods. 3/ Obč. zák., pretože túto činnosť vykonával v rámci svojho podnikania. Žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba - občan, teda ide o spotrebiteľa ako to vyplýva z z ust. § 3 ods. 4/ zák. o spotrebiteľských úveroch ako aj ust. § 52 ods. 4/ Obč. zák., pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobca opak tohto postavenia žalovaného nepreukázal žiadnymi dôkazmi. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru s tým, že žalovaný sa zaviazal úver v dohodnutých splátkach vrátiť žalobcovi, ktorý mu ho poskytol. Ide teda o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru.

3. Ak ide potom o vzťah dodávateľ a spotrebiteľ a o poskytnutie úveru, ide o vzťah spotrebiteľský zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Riadi sa zákonnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a tie veci, ktoré v ňom upravené nie sú, riadia sa zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Je zrejmé, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu vrátane jej všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli vopred pripravené. Boli pripravené právnym predchodcom žalobcu, bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pre vopred neurčený, široký okruh spotrebiteľov, pričom konkrétny spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať (a už vôbec nie do všeobecných podmienok k zmluve) a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok (čo tiež nie je pravidlom) a doby splatnosti (ale tiež len v rozpätí, ktoré má určené žalobca). Nejde teda o podmienky individuálne dojednané. Vyplýva to aj z rozhodovacej činnosti tunajšieho súdu, keďže žalobca vystupuje opakovane, len sa menia žalovaní pričom formy zmlúv sú v podstate rovnaké vrátane úverových podmienok (napr. 8C/40/2012, 8C/280/2011, 8C/211/2013, 8C/240/2013). V každom prípade teda ide o vzťah občianskoprávny, podliehajúci ochrane podľa zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka.

4. Úver bol poskytnutý, žalovaný ho čerpal a tak je zmluva, ale len v časti o poskytnutí úveru platná. Ide však o úver bezúročný a bez poplatkov, lebo zmluva neobsahuje všetky tie náležitosti, ktoré obsahovať má, aby bolo možné úver považovať sa úver s úrokmi a s poplatkami. Pri skúmaní týchto náležitostí dospel súd k záveru, že úver je podľa ust. § 11 ods. 2 písm. a/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bezúročný a bez poplatkov, lebo v zmluve absentujú náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c/, f/, a k/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Zmluva neobsahuje adresu predajcu, na ktorej môže spotrebiteľ podať reklamáciu alebo sťažnosť. V zmluve, v jej hlavičke je síce uvedená adresa žalobcu a aj v dolnej časti zmluvy, nikde však nie je uvedené, že tieto adresy sú adresami, na ktorých môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ani v úverových podmienkach nie je nikde uvedené, že adresa žalobcu je tou, na ktorej má spotrebiteľ právo uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Navyše úverové podmienky sa viac zaoberajú revolvingom a úverovou kartou a nie je tam údaj podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Táto náležitosť tak v zmluve chýba. Zmluva neobsahuje ani druhú náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, lebo neobsahuje dobu trvania zmluvy. Doba trvania v zmluve nie je uvedená vôbec. Nestačí len dátum splatnosti, ale aj doba trvania musí byť podľa tohto zákonného ustanovenia uvedená a v tejto nie je. V zmluve absentuje aj tretia náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V zmluve je uvedená len jedna suma splátky. Z nej nevyplýva, koľko z tejto splátky ide na splátku úveru, koľko ide na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov. Nevyplýva to ani zo všeobecných obchodných podmienok. Nevyplýva to ani z bodov 52, 53, 59, 60 a 61 úverovej zmluvy (č.l. 7) ani z § 1 hlavy 5 úverových podmienok. V bode 52 je len jedna suma mesačnej splátky. Z nej nevyplýva koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. V bode 53 je len počet splátok, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky. Bod 59 obsahuje termín splatnosti, ale len splátky v jednej sume, bez určenia čo všetko a v akej sume je splatné v tento deň v každom mesiaci. Navyše v hlave 5 § 1 tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tu len uvedené, že dlžník je povinný platiť úver v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výšku a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Potom je tam uvedené, „že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie účtu, úroky a prípadná úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky, ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak.“ Prehľad čerpania, splátok a úhrad, ktorý žalobca k návrhu pripojil, nie je tým, ktorý by mal byť súčasťou zmluvy. Tento totiž už obsahuje prehľad vypočítaných úrokov z omeškania dopočítaných až ku dňu 18.09.2014 a pod. Je tak zrejmé, že nebol vyhotovený v čase pred uzavretím zmluvy, ale najskôr dňa 08.09.2014, pretože k tomu dátumu sa robil dopočet úrokov z omeškania v ňom. Nikde v zmluve ani vo všeobecných obchodných podmienkach nie je uvedené, že by splátkový kalendár bol žalobcom odovzdaný žalovanému najneskôr pri podpise zmluvy. Takto absentuje aj náležitosť ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona. Pre absenciu týchto náležitostí, a to prípadne aj len jednej z nich, podľa ust. §11 ods. 1 písm. b/ zák. o spotrebiteľských úveroch v

znení účinnom v čase uzavretia zmluvy sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vyplýva z toho, že žalobca mal právo na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru. Nemá právo žiadať úroky z úveru. V tomto smere bolo vydaných tunajším súdom už viacero rozhodnutí (napr. v konaní 8C/40/2012, v ktorom bol rozsudok súdu prvej inštancie čo do zamietajúcej časti z vyššie uvedených dôvodov potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave 9Co/310/2012 - 61 zo dňa 30.05.2013, 8C/280/2011, v ktorom bol rozsudok súdu prvej inštancie čo do zamietajúcej časti z vyššie uvedených dôvodov potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave 9Co/111/2012 - 59 zo dňa 08.12.2012, 8C/211/2013, 8C/240/2013), v ktorých bolo obdobne konštatované, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov, pre absenciu náležitostí ako v tomto prípade. Žalovaný doteraz uhradil jednu splátku v sume 65,02 eur. Takto dlhuje žalobcovi na istine poskytnutého úveru sumu 1.544,98 eur (poskytnutý úver 1.610,00 eur - zaplatená splátka 65,02 eur). Nutné je uviesť, že tento dlh ku dňu rozhodovania, teda ku dňu 28.04.2016 je už celý splatný. Podľa údajov v pripojenej zmluve úver mal byť uhradený v splátkach do 25.10.2015. V tejto časti tak bolo návrhu žalobcu vyhovené, lebo je dôvodný.

5. Vo zvyšku (úroky z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 1.544,98 eur od 09.09.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania 187,66 eur) je návrh žalobcu nedôvodný. Žalobca tvrdil, že dlh zosplatnil, nakoľko žalovaný si neplnil dohodnutú povinnosť - úhradu dlhu v splátkach. Svoje tvrdenie, ale nepreukázal. Nepredložil žiadny taký dôkaz, z ktorého by jednoznačne, nad akúkoľvek pochybnosť preukázal, že pred zosplatnením upozornil žalovaného postupom podľa ust. § 53 ods. 8/ Obč. zák. Zák. ust. § 53 ods. 8/ Obč. zák. definuje podmienky, za ktorých môže veriteľ - dodávateľ žiadať zaplataenie celého dlhu od dlžníka naraz, teda za ktorých môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu. Vyžaduje sa upozornenie veriteľa na možnosť zosplatnenia. V danej veci však žalobca nepreukázal, že pred zosplatnením, po omeškaní trvajúcim viac ako tri mesiace, upozornil žalovaného na možnosť zosplatnenia a to najmenej 15 dní vopred. V konaní predložil len výzvu na splataenie celého dlhu. Z tejto výzvy nevyplýva, že by bol právny predchodca žalobcu poučil žalovaného na možnosť zosplatnenia. Táto výzva obsahuje už len samotné zosplatnenie. Aj oznámenie o postúpení pohľadávky obsahuje len výzvu na úhradu celého dlhu a nie aj upozornenie na splataenie celého dlhu pre zosplatnenie. Ak napriek tomu právny predchodca žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanému zosplatnil, nepostupoval zákonným spôsobom a zosplatnenie nie je platné. Okrem toho žalobca nepreukázal ani to, ktorým dňom doručil oznámenie o zosplatnení žalovanému. Predložil síce podací poštový hárok, ale uvedená listina nepreukazuje, ktorým dňom bolo oznámenie a výzva na úhradu doručené žalovanému. Samotný žalobca zapracoval do všeobecných zmluvných podmienok dojednania o doručovaní. Podľa nich sa má postupovať podľa zákonných ustanovení O.s.p. aj pokiaľ sa týka uloženia zásielky. Žalobca však ani fikciu doručenia nepreukázal, lebo nepredložil doporučenú zásielku - doručenkú do vlastných rúk, na ktorej by bolo zo strany pošty vyznačené, ktorým dňom bolo prvé doručovanie, ktorým opakované a ktorým dňom bola zásielka uložená. Takto neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal platné zosplatnenie a nepreukázal ani riadne doručenie výzvy na úhradu. V tomto smere je nutné poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave 26Co/378/2015 - 86 zo dňa 23.02.2016, ktorým bol potvrdený rozsudok tunajšieho súdu 8C/71/2015 - 59 zo dňa 12.03.2015, ktorým bol potvrdený záver, že zosplatnenie nie je platné, nakoľko nebolo preukázané upozornenie. Dlh sa tak stal splatným postupne, vždy vo výške splatnej tej ktorej splátky. Okrem toho žalobca nepreukázal ani to, že si bonitu klienta - žalovaný overil hodnoverným spôsobom. Nepredložil žiadnu listinu, z ktorých by vyplývali pomery žalovaného, či už príjmové alebo o jeho výdavkoch a nákladoch na domácnosť. Z toho potom vyplýva, že žalobca nepreukázal okamih vzniku omeškania a preto je jeho návrh čo do úrokov z omeškania v percentuálnom aj finančnom vyjadrení nedôvodný.

6. Žalobca mal v konaní čiastočný úspech, časti jeho návrhu bolo vyhovené, keď žalovanému bola uložená povinnosť zaplataiť dôvodný dlh 1.544,98 eur s prísl.. V časti, v ktorej bol jeho návrh zamietnutý, bol neúspešný. V tom rozsahu bol úspešný žalovaný. Vo výške pomeru úspechu a neúspechu tak bola priznaná žalobcovi náhrada trov konania podľa ust. § 142 ods. 2/ O.s.p., lebo mal čiastočný úspech. Z toho podľa miery úspechu bola žalobcovi priznaná náhrada za zaplataený súdny poplatok v sume zodpovedajúcej miere úspechu. Ide o pomernú časť, teda sumu 90,18 eur zo sumy zaplataeného súdneho poplatku 117,00 eur. Iné trovy v rámci konania pred súdom prvej inštancie a tiež v rámci odvolacieho konania z titulu súdneho poplatku priznané neboli. Neboli priznané ani trovy právneho zastúpenia žalobcovi, pretože tieto súd nepovažoval za účelné. V podstate ide dá sa povedať o formulárové vyjadrenia. Obsahovo totožné, vo viacerých konaniach, len s iným žalovaným. Vyjadrenia, ktoré si nevyžadujú odbornú zdatnosť prostredníctvom zastúpenia advokátom.

7. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho opatrovníka. Ako dôvod odvolania uviedol nesprávne právne posúdenie veci, nakoľko má za to, že naďalej nedošlo k uneseniu dôkazného bremena žalobcom vo vzťahu k predčasnému zosplatneniu úveru a ďalej žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a preto nemožno požadovať jednorázové splatenie úveru. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietá alebo zruší a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

8. Žalobca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadril.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

10. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

11. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

12. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 1544,98 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom odvolacími námietkami žalovaného bolo to, či mohol žalobca požadovať predčasné splatenie úveru a či s ohľadom na to, že tento nekonal s odbornou starostlivosťou podľa ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. je možné požadovať jednorázové splatenie úveru.

13. Z obsahu spisového materiálu súd zistil, že žalobca a žalovaný dňa 22.10.2012 uzavreli písomnú úverovú zmluvu (č.l. 7). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1.610,00 eur, keď podľa zmluvy o úvere mal žalovaný splácať úver v mesačných splátkach po 65,02 eur, pričom posledná splátka bola splatná 25.10.2015.

14. Nakoľko nesporným nebolo či úver poskytnutý žalovanému možno považovať za bezúročný a bez poplatkov, keď v tomto smere sa s uvedeným podrobne zaoberal i súd prvej inštancie a s ktorým odôvodnením sa stotožňuje i odvolací súd, bezsporu mohol žalobca požadovať iba istinu, to je sumu, ktorú žalobca žalovanému titulom úveru poskytol. Bolo preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1610 eur, žalovaný žalobcovi vrátil 65,02 eur, preto žalobca má nárok iba na sumu 1544,98 eur, ktorá bola žalobcovi i súdom priznaná.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Je pravdou tá skutočnosť, že aby žalobca mohol pristúpiť k zosplatneniu nesplácaného úveru musia byť splnené podmienky jednak v zmysle ust. § 565, ale i § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, inak tento úkon nemožno považovať za platný. Hoci žalobca k takému úkonu pristúpil listom zo dňa 24.04.2013 (č.l.12), skúmať či tento úkon bol platne učený je už v súčasnosti bezpredmetné, nakoľko splatnosť poslednej splátky bola 25.10.2015. To znamená, že už v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia súdom prvej inštancie (28. apríla 2016) bol splatný celý dlh a žalovaný bol povinný i bez zosplatnenia úveru tento vrátiť žalobcovi. Z uvedeného dôvodu, preto súd prvej inštancie správne zaviazal žalovaného na zaplatenie celej istiny úveru, ktorú žalobcovi nevrátil.

17. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd iba udáva, že ani to, žeby žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.) na uvedené vplyv nemá.

18. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, vrátane vecne správneho výroku o náhrade trov konania, ako vecne správny potvrdil podľa § 387 CSP.

19. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnému žalovanému. O jej výške rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).